

Edicions del País Valencià, S. A.
Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València
Tel. (96) 352 48 89

Provença, 324, 2n.
08037 Barcelona

Impremta 1, pral.
07001 Ciutat de Mallorca

**President del Consell
d'Administració:**
Rafael Mansanet.
Conseller Delegat:
Euseu Climent.

Director:
Francesc Pérez i Moragon.
Redacció:
Adolf Beltran, Ferran Torrent, Vicent Partal,
Vicent Martí.

Documentació:
Eric Bellveser.
Correcció lingüística:
Vicent Sanchis.

Delegacions:
Xavier Andrés i Nadal Escrig (*Castelló de la Plana*).
Mercè Ibarz (*Barcelona*).
Miquel Martínez (*Alicant*).
Josep Rosselló (*Ciutat de Mallorca*).

Fotògrafs: Francesc i Ciscar, Vicent Gamir, Pau Barceló.

Disseny i maquetació:
Rosa Albero.

Logotip: Josep Hortolà.

Foto portada: Francesc i Ciscar.

Publicitat: Albert Peiró i Ortíz.

Impressió i fotocomposició: Foco Berthe.
Cambriis, 6, València. Tel. 365 61 00.

Col·laboradors: Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià Garcia Candau, Manuel Vicent, Ramon Barnils, A. Solé, Joan F. Mira, Amadeu Fabregat, M. Vázquez Montalbán, Oriol Domingo, Ernest Udina, Josep V. Marqués, Quim Monzó, Ignasi Riera, Josep Iborra, Josep Piera, Raimon, Ricard Blasco, Enric A. Llobregat, Francesc de P. Burguera, Jaume Fuster, Jaume Lorés, Antoni Serra, Josep M. Llompart, Uorenç Capellà, Gabriel Janer Manilla, Isabel C. Simó, Manuel de Pedrolo, F. Yvars, Vicent Alexandre, Isa Trólec, Bernat Capó, J. J. Rovira, Alfons Uorenç, Josep Alexandre, Santiago Pey, Manuel Costa, Maria Àngels Ull, Jordi Bigas, V. Soler, M. A. Capmany, Manuel Pérez Montiel, Emènt Bono, Equip d'Estudis Urbanístics, J. L. Barbería, Josep Lacreu, Josep Pitarch, Manuel Bernardos, F. Garcia Herraiz, J. V. Aliaga, Guillem Rausa, A. Garcia Hernández, Joan Rendé, Joan B. Culla, Josep M. Espinàs, Josep Fèlix Escudero, Francesc Signes, Elena Merino, Salvador Vercher, Vicent Marqués,

Diracció, redacció, administració, publicitat i subscripcions: Avda. Baró de Càrcer, 40, 13a. València-T. Tel. 352 48 89.
Dipòsit legal: V-853-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que respecta la llibertat d'expressió dels col·laboradors. L'opinió de la revista queda només reflectida en els articles editorials.

Des del Temps

Televisió ¿per a què?

Darrerament, els personatges del PSOE mostren una tendència desafortada a mostrar les seues discrepàncies en públic, sobre qüestions que —cal suposar-ho, si més no— ben bé podien discutir en privat. Fa poc van ser les declaracions del ministre Morán sobre el Comitè Militar de l'OTAN i la rèplica del president González. La setmana passada, va ser el mateix González qui no es pogué reprimir de dir que, «entre les prioritats de gestió de les autonomies», ell «no inclouria l'esforç autonòmic de fer una televisió autonòmica». Tot molt autonòmic, com poden veure. De seguida, el president Lerma hagué de manifestar que ell continuava creient en la necessitat d'una televisió valenciana.

Aquesta posició del senyor Lerma no era cap secret per a ningú i calia esperar que tampoc no ho fos per al senyor González. Així, ¿per què el president del govern de Madrid ha hagut de recitar un consell tan rotund i tan desaprovatori? És difícil saber-ho, però, tenint en compte que el senyor González és superior jeràrquic —en tots els ordres— del senyor Lerma, això de la TVV comença a agafar un matis més aviat negre.

En realitat, no ens hauria d'estranyar massa. El consell de Felipe González respon a una coneguda escola de pensament, sempre viva i esponentosa a Madrid i que habitualment es designa amb el nom de centralisme rabiós.

¿Com podria entendre el senyor González la necessitat d'una televisió autònoma en un país com el nostre, que té un problema lingüístic gravísim? Clar és que, potser, el senyor González diria: «Ah, però ¿vostès tenen un problema lingüístic?»

No cal dir que, així, és impossible entendre's. Si ho saben, perquè

menyspreen absolutament el problema —que no és sols lingüístic—; si no ho saben, per no saber-ho. Per a aquesta mena de gent la realitat no existeix excepte en allò que s'acomoda als seus interessos i a la seua voluntat. «Televisió, una, i no cinquanta-una», sembla pensar el senyor González. I si n'ha d'haver-hi més, seran les privades. De la TV3 i de l'Euskal Telebista, ja se n'encarrega Calviño i tots els calviños que calguen. Del que es tracta, ara, és d'impedir que el mal es reproduesca. Als empresaris, se'ls donarà alguna televisió privada perquè facen uns drets. Ara, seria absurd que les autonomies fessen l'esforç autonòmic de fabricar una televisió autonòmica, amb diners autonòmics, programació autonòmica i d'acord amb el corresponent estatut autonòmic. ¿Ja van comprenent vostès què és això de l'autonomia? Si no ho saben encara, val més que callen, perquè, si no, ens ho tornaran a explicar. I pot ser pitjor.

Ara veurem què fa el Consell del País Valencià, el qual té el compromís adquirit i públic de muntar una televisió pròpia i uns recursos materials previstos per a fer-ho. La resposta de Lerma ha estat ben clara: «si jo fos president d'Extremadura —Déu que no ho vulga, hauria d'haver afegit—, entre les meues prioritats no figuraria l'ensenyament del valencià». És clar, seria excessiu i podria ser malinterpretat. Però la declaració és útil. Només en la mesura que el senyor Lerma comprega que és president del País Valencià i que siga conseqüent amb els deures que això comporta, escaparà al risc de ser considerat president d'una altra Extremadura. I això exigeix saber desoir els consells interessats de qui siga.

Fins i tot de Felipe González.

Francesc Pérez i Moragon